



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., ve věci žalobce **T + T real s.r.o.**, se sídlem Opava, Těšínská 29, zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Ostrava, Českobratrská 2, proti žalovanému **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 30.3.2012, č.j. 1358-2/2012-140100-21, ve věci spotřební daně,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava (dále jen „CŘ“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Ostrava (dále jen „CÚ“) ze dne 10.11.2011, č.j. 17928-6/2011-164300-024. CÚ předmětným rozhodnutím zastavil podle § 112 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „d.ř.“) odvolací řízení ve věci odvolání, které žalobce podal proti platebnímu výměru ze dne 25. 8. 2011, jímž mu byla vyměřena spotřební daň z minerálních olejů.

Dále se žalobce v žalobě domáhal též přezkoumání rozhodnutí CÚ ze dne 25.1.2012, č.j. 81-2/2012-164300-024, jímž CÚ zamítl odvolání žalobce ze dne 28.12.2011, resp. podání, které CÚ obsahově posoudil jako nové odvolání proti shora uvedenému platebnímu výměru, a zastavil odvolací řízení. Tato část žaloby však byla odmítnuta rozsudkem ze dne 20.3.2014, č.j. 22 Af 80/2012-46, který nabyl právní moci dne 9.4.2014, přičemž kasační stížnost proti tomuto výroku rozsudku byla odmítnuta. Předmětem řízení tak zůstalo toliko rozhodnutí CŘ.

Jelikož podle zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky s účinností od 1.1.2013 přešla působnost celních ředitelství na Generální ředitelství cel, je s tímto úřadem nadále jednáno jako s žalovanými dle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobce namítal, že:

- 1) rozhodnutí CŘ nebylo doručeno jeho právnímu zástupci, který si denně vyzvedává poštu, přičemž výzva k vyzvednutí zásilky ani zásilka samotná mu nebyly do poštovní schránky vhozeny. Žalobce se s napadeným rozhodnutím seznámil až při nahlížení do spisu, kdy mu byla předána prostá kopie rozhodnutí;
- 2) výzva k odstranění vad odvolání nebyla doručena zástupci žalobce, neboť se její doručování časově minulo s oznámením o převzetí zastoupení;
- 3) CŘ nesprávně vyložilo § 112 odst. 3 d.ř., neboť zamítlo odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, ačkoli žalobce doplnil chybějící náležitosti odvolání dříve, než rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení nabylo právní moci, čímž odstranil překážku, která bránila řádnému pokračování v odvolacím řízení, tudíž mělo být v daňovém řízení pokračováno a úřady se měly věcně zabývat jeho námitkami. Zdůraznil rovněž, že jeho postupem nebyl v žádném případě mařen účel daňového řízení;
- 4) CÚ nezjistil řádně skutkový stav věci a z takto nedostatečně zjištěného skutkového stavu vyvodil chybné a nelogické závěry.

Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že se věcně nezabýval žalobními body, kterými žalobce napadá samotný platební výměr, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo rozhodnutím toliko procesní povahy.

Krajský soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 20.3.2014, č.j. 22 Af 80/2012-46 (ve znění opravného usnesení ze dne 8.4.2014, č.j. 22 Af 80/2012-52), kterým napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Označený rozsudek krajského soudu byl však ve svém kasačním výroku zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27.11.2014, č.j. 9 Afs 138/2014-41, který nabyl právní moci dne 2.12.2014. Současně NSS vrátil věc Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení. V dalším řízení je krajský soud vázán závazným stanoviskem NSS vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V souladu s § 51 s.ř.s. rozhodl soud bez jednání.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 25.8.2011 vydal CÚ platební výměr č.j. 17928/2011-146300-024, jímž vyměřil žalobci spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období březen 2010 ve výši 289.190,- Kč. Dne 4.10.2011 podal proti tomuto platebnímu výměru žalobce odvolání s tím, že odůvodnění dodá jeho právní zástupce po návratu z dovolené. Dne 7.10.2011 vydal CÚ výzvu, již vyzval žalobce k odstranění vad odvolání, spočívajících v absenci uvedení odvolacích důvodů, a to ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení této výzvy, a dále poučil žalobce, že nebudou-li chybějící náležitosti odvolání doplněny, bude odvolací řízení zastaveno. Dne 19.10.2011 byla CÚ doručena plná moc, kterou žalobce udělil JUDr. Alfrédu Šrámkovi. Dne 24.10.2011 zástupce žalobce nahlížel do spisu a opatřil si jeho elektronickou kopii. Dne 10.11.2011 CÚ rozhodnutím č.j. 17928-6/2011-164300-024 odvolací řízení zastavil s odůvodněním, že dne 3.11.2011 marně uplynula lhůta, kterou úřad stanovil žalobci k odstranění vad odvolání. Dne 28.12.2011 podal žalobce proti rozhodnutí CÚ o zastavení odvolacího řízení odvolání, které opět neodůvodnil. Současně téhož dne bylo CÚ doručeno odůvodnění odvolání proti platebnímu výměru, v němž žalobce uvedl řadu věcných námitek proti předmětnému platebnímu výměru. Dne 4.1.2012 vydal CÚ opět výzvu, a to k odstranění vad odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení ze dne 28.12.2011. Dne 25.1.2012 vydal CÚ rozhodnutí č.j. 81-2/2012-164300-024, jímž podání žalobce ze dne 28.12.2011 nazvané jako „odůvodnění odvolání proti platebnímu výměru“ posoudil jako nové odvolání proti předmětnému platebnímu výměru a toto odvolání jako opožděné dle § 113 odst. 1 písm. c) d.ř. zamítl a odvolací řízení zastavil. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 14.2.2012. Dne 13.2.2012 žalobce doplnil odvolání proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení ze dne 10.11.2011 s odůvodněním shodným s žalobními body.

Dne 30.3.2012 vydalo CŘ rozhodnutí č.j. 1358-2/2012-140100-21, jímž odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí CÚ ze dne 10.11.2011 potvrdilo. Odvolací orgán uvedl, že zákonné podmínky pro zastavení odvolacího řízení byly splněny, neboť odvolání žalobce nesplňovaly náležitosti dle § 112 d.ř., když v něm absentovalo odůvodnění, proto CÚ v souladu s § 112 odst. 2 d.ř. žalobce vyzval k odstranění vad odvolání, k čemuž mu stanovil přiměřenou lhůtu, žalobce však ve stanovené lhůtě zůstal nečinný. Výzva k odstranění vad byla správně doručována žalobci samotnému, neboť oznámení o převzetí zastoupení bylo celnímu úřadu doručeno až následně. Fikce řádně a včas podaného odvolání ve smyslu § 112 odst. 3 d.ř. dle názoru odvolacího orgánu platí pouze tehdy, pokud dojde k odstranění vad ve lhůtě stanovené výzvou, popř. ještě do doby, než správce daně řízení využije svého oprávnění a odvolací řízení zastaví. Rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručováno poštou na adresu jeho sídla, přičemž dne 2.4.2012 byla zásilka obsahující rozhodnutí uložena na poště a adresátu bylo uložení zásilky oznámeno. Dne 13.4.2012 byla zásilka vrácena odesílateli jako nevyzvednutá.

Podle § 111 odst. 2 d.ř. do doby, než je rozhodnutí o odvolání vydáno, může odvolatel odvolání měnit, doplňovat nebo vzít zpět.

Podle § 112 odst. 1 d.ř. odvolání musí mít tyto náležitosti: a) označení správce daně, který napadené rozhodnutí vydal, b) označení odvolatele, c) číslo jednací, popřípadě číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje, d) uvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány

nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí, e) označení důkazních prostředků k tvrzením o skutkovém stavu, která jsou uvedena v odvolání, f) návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí.

Podle § 112 odst. 2 d.ř. obsahuje-li podané odvolání vady, které brání řádnému projednání věci, vyzve správce daně odvolatele k doplnění podání s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů.

Podle § 112 odst. 3 d.ř. odstraní-li odvolatel vady, které brání řádnému projednání věci, platí, že odvolání bylo podáno řádně a včas, v opačném případě správce daně odvolací řízení zastaví.

K žalobním bodům týkajícím se doručování písemností zástupci žalobce soud shodně jako v původním rozsudku ze dne 20.3.2014, č.j. 22 Af 80/2012-46, který v uvedeném směru nebyl dotčen kasační stížností, uvádí:

Z obsahu spisu je zřejmé, že výzva k odstranění vad odvolání byla odeslána celním úřadem již dne 7.10.2011 a teprve dne 19.10.2011 zástupce žalobce oznámil a doložil úřadu, že si zvolil pro řízení zástupce. Povinností celního úřadu pak nebylo opětovně doručovat výzvu k odstranění vad zástupci žalobce, neboť podstatná je toliko skutečnost, že v okamžiku učinění procesního úkonu vypravení zásilky byl žalobce nezastoupen. Nadto z obsahu spisu vyplývá, že zástupce žalobce dne 24.10.2011, tj. 17 dní před vydáním rozhodnutí o zastavení řízení pro neodstranění vad odvolání, nahlížel do spisu a pořizoval si fotokopii listin, tudíž si byl nepochybně vědom toho, že žalobci běží lhůta k odstranění vad podaného odvolání. Námitka žalobce je tedy zcela lichá.

Napadené rozhodnutí Celního ředitelství v Ostravě bylo dle fotokopie doručky doručeno zástupci žalobce v souladu s § 47 odst. 2 d.ř., tj. v důsledku tzv. právní fikce doručení, neboť zástupce žalobce si nevyzvedl písemnost uloženou na poště ve lhůtě 10 dnů od jejího uložení, tudíž posledním dnem této lhůty (12.4.2012) se považuje písemnost za doručenu, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Žalobce sice svým tvrzením, že se o doručování předmětné písemnosti nemohl dozvědět, neboť mu výzva k vyzvednutí zásilky nebyla vhozena do schránky, zpochybňoval správnost údajů uvedených na doručence, která má povahu veřejné listiny, přičemž označil i důkazy k prokázání svých tvrzení, avšak dle závěru soudu je prokazování této sporné skutečnosti zcela nadbytečné. Jak sám žalobce totiž uvedl, seznámil se s obsahem napadeného rozhodnutí jiným nezpochybnitelným způsobem (obdržel kopii rozhodnutí při nahlížení do spisu), tudíž materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti, tak byla naplněna (viz v podrobnostech rozsudek NSS sp. zn. 1 As 90/2010). Žalobce tak případným pochybením v procesu doručování nebyl nijak zkrácen na svých právech, neboť se s obsahem doručované písemnosti seznámil a následně včas podal správní žalobu.

Důvodem kasace původního rozsudku krajského soudu bylo odchýlné posouzení důvodnosti žalobního bodu 3) krajským soudem a NSS, spočívající v interpretaci a aplikaci § 112 odst. 3 a § 111 odst. 2 d.ř.

Ze shora citovaného obsahu spisu vyplývá, že žalobce, ačkoli byl řádně vyzván, neodstranil v poskytnuté přiměřené lhůtě 20 dnů vadu podaného odvolání proti rozhodnutí CÚ ze dne 10.11.2011. CÚ tudíž dle s § 112 odst. 3 d.ř. odvolací řízení zastavil s odůvodněním, že dne 3. 11. 2011 marně uplynula lhůta, kterou úřad stanovil žalobci k odstranění vady odvolání, spočívající v neuvedení důvodů, v nichž jsou spatřovány nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného platebního výměru. Z obsahu spisu je dále zřejmé, že žalobce doplnil chybějící náležitosti odvolání proti předmětnému platebnímu výměru podáním ze dne 28.12.2011, tj. až v průběhu odvolacího řízení proti rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení. CÚ uvedené podání ze dne 28.12.2011 s ohledem na časovou souvislost posoudil jako nové (druhé) odvolání proti platebnímu výměru a opětovně o něm rozhodl (viz níže). ČŘ se obsahem tohoto podání odmítlo zabývat s odůvodněním, že odstranit vady odvolání a zvrátit účinky zastavení odvolacího řízení lze dle § 112 odst. 3 d.ř. toliko do doby, než správní orgán I. stupně o zastavení odvolacího řízení rozhodne.

NSS ve zrušujícím rozsudku uvedl, že rozhodnutím CÚ o zastavení odvolacího řízení bylo, *byť nikoliv pravomocně, ale co do důvodu rozhodnutí vázaně a nepřekročitelně, rozhodnuto o předmětu řízení, tj. o tom, že odvolání není projednatelné, a tedy je nelze správnímu orgánu vyššího stupně předložit k věcnému projednání*. Dále NSS vytkl krajskému soudu, že tento nevyložil podstatu § 111 odst. 2 d.ř. v souladu s účelem a procesní úpravou samostatných postupů správních orgánů v jednotlivých fázích odvolacího řízení. NSS uvedl, že § 111 odst. 2 d.ř. *stanoví volnost a prostor pro dispozici s odvoláním do doby, než je o odvolání rozhodnuto. Daňový řád umožňuje v rámci odvolacího řízení vydat o odvolání jak procesní rozhodnutí (rozhodnutí správce daně o zastavení řízení pro neodstranění nedostatků odvolání), tak i rozhodnutí meritorní (rozhodnutí příslušného orgánu po meritorním projednání odvolání). Proto „dobou, než je rozhodnutí o odvolání vydáno,“ je třeba rozumět jak dobu, než správce daně vydá procesní rozhodnutí, tj. i rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, tak i dobu, než je vydáno rozhodnutí o odvolání ve věci...V dané věci je tedy za „dobu, než je rozhodnuto o odvolání“, nutné považovat dobu do vydání rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacího řízení*.

NSS tudíž na rozdíl od krajského soudu dospěl k závěru, že nelze shledat důvod pro zpochybnění věcné správnosti a zákonnosti rozhodnutí CÚ o zastavení odvolacího řízení, a naopak přisvědčil právnímu názoru žalovaného, že *ve smyslu § 112 odst. 1, 2 a 3 a § 111 odst. 2 d.ř. lze vady podaného odvolání odstraňovat i po lhůtě stanovené správcem daně, avšak **nejpozději do vydání rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení***.

Krajský soud podrobně odůvodněný právní názor NSS plně respektuje. Pokud tedy ČŘ potvrdilo správnost rozhodnutí CÚ o zastavení odvolacího řízení pro nedoplnění podstatných náležitostí odvolání ve stanovené lhůtě, je žalobou napadené rozhodnutí věcně správné a zákonné. Doplnění odůvodnění blanketního odvolání teprve poté, co již bylo vydáno CÚ rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení, naopak již nemohlo být ČŘ zohledněno.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.). Oprávněností žalobního bodu 4) se krajský

soud nezabýval, neboť tyto námitky směřovaly již věcně proti vydanému platebnímu výměru, který však nebyl krajskému soudu k přezkumu otevřen.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovanému, který měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena – v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 15. ledna 2015

Za správnost vyhotovení:
Bc. Marcela Pudichová

Mgr. Jiří Gottwald, v. r.
předseda senátu